

Titel: på sig.

Citation: "på sig.", i *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r03-shoot-chptrd1e12491.pdf> (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: *Proceskommissionen af 1868. Offentliggjort 1877*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

på sig.

§ 478.

Skyldneren er pligtig under Exekutionsforretningen på Forlangende at opgive redeligen og overensstemmende med Sandheden, hvad han ejer til Sikkerhed for eller Fyldest-

gjørelse af Fordringen, samt iøvrigt at meddele alle i så Henseende fornødne Oplysninger. Er Skyldneren ikke tilstede, kan Rekvirenten begjære Forretningen udsat og med et af Fogden bestemt Varsel lade ham tilsige til Mode, hvilket af Rekvirenten kan forlanges afholdt på Fogdens Kontor.

Vægrer Skyldneren sig ved at fremkomme med Opgivelser og Oplysninger eller undlader han uden lovligt Forfald at mede ved Forretningens Fortsættelse, kan Rekvirenten forlange ham hensat i simpelt Fængsel, indtil han opfylder sin Pligt i så Henseende, dog ikke udover 6 Måneder.

14?

§ 479.

Når Skyldneren under' en Exekutionsforretning eller på en Tid, da han maatte forudse en sådan, i egennyttig Hensigt for al unddrage sin Kreditor den ham tilkommende Fyldestgjørelse føretager Noget, der går ud på, at hans lovlige Ejendele eller Fordringer skulle unddrages fra at udlægges til pågjældende Kreditor, bliver han at anse med Straf efter den almindelige borgerlige Straffelovs § 260.

§ 480.

Fra Domfældtes Side kan der med den i § 440 givne Begrænsning fremsættes Indsigelser imod Exekutionens Fremme enten i det Hele eller for en Del eller på den paastaaede Måde.

I Anledning af de fremsatte Indsigelser kan Domhaveren ytre sig.

Om nogen yderligere Ordverling skal finde Sted, beroer på Fogdens Tilladelse.

§ 481.

Trediemand kan fremsætte Indsigelser imod Exekutionen, når dennes Foretagelse på den påståede Måde vilde stride imod hans Ret. Han bar i så Fald blot at møde under Forretningen, fremsætte sin Indsigelse til Protokollen og æske Fogdens Kjendelse, hvorefter den indtrædende Trediemand er at anse som Part i Forretningen.

§ 482.

Forhandlingerne for Fogden foregå mundtlig.

Fogden påkjender den opståede Tvistighed i Henhold til, hvad der fra Parternes Side forklares og indrømmes under Forhandlingerne, såvelsom i Henhold til de fremlagte Dokumenter og andre skriftlige Beviser.

Under Forhandlingerne for Fogden kan i Reglen Bevisførelse ved Vidner, Syn og skjøn eller Parternes personlige Afhørelse ikke finde Sted.

Henhører Hovedsagen efter sin Beskaffenhed under Underretternes Afgjørelse, har Fogden at yde Parterne Vejledning i Overensstemmelse med Grundsætningerne i § 346.

§ 483.

I Fogedprotokollen optages: 3,) Angivelse af Tid og Sted for Forretningen, Parternes Navne, Erektionegrundlagets Beskaffenhed;

d) Betegnelse af Fogdens og Vidnernes Navne; c) Beretning om Forretningernes Gang i Almindelighed.

I Tilfælde af Tvist optages i Fogedprotokollen en ordret Angivelse af de fremsatte Påftande.

Derhos lader Fogden i det Omfang, som af ham skjønnes hensigtsmæssigt, Parternes Erklæringer over Sagens Sammenhæng protokollere, dog ikke ordret, men kun efter deres væsentlige Indhold.

Det Tilførte oplæses og vedsjendes.

§ 484.

Udsættelse kan i Reglen ikke gives under Forretningen, medmindre Parterne ere enige herom.

Derimod kan Fogden anordne eller tilstå en Standsning i Forhandlingerne, når Omstændighederne kræve det, men uden at Forretningen afbrydes.

Fogden har da på Domhaverens Forlangende ved Bevogtning eller på anden Maade at træffe de fornødne Foranstaltninger for at opretholde den samme Tilstand, indtil Forretningen atter fortsættes. Parterne skulle på behørig Måde underrettes om Tiden herfor.

§ 485.

I opståede Tvistigheder afsiger Fogden Kjendelse umiddelbart efter Forhandlingernes Slutning eller dog snarest muligt.

Kjendelsen, der skal vane forsynet med Grunde, indføres fuldstændigt i Protokollen/

Dens Fuldbrydelse kan ikke hindres ved Anvendelse af Retsmidler.

§ 486.

I Fogedprotokollen optegnes nøjagtigt alle de enkelte Gjenstande, hvori Udlæg gjøres; ved hver enkelt Gjenstand tilføjes dens Værdi efter den stedfundne Ansættelse.

Fogden erklærer derefter til Protokollen de optegnede Gjenstande for udlagte til Dom-

hauercns Fyldestgjørelse og betyder Domfældte, at han fra nu af ikke uden at pådrage sig Strafansvar kan råde over dem på en Måde, som kommer i Strid med Udlægshaverens Ret. Er Domfældte ikke tilstede, gives der den eller dem, som i Henhold til § 475 tilkaldes på hans Vegne, Pålæg om at give Domfældte en sådan Betydning, og efter Omstændighederne kan lignende Betydning gives den Tredjemand, i hvis Besiddelse det Udlagte er.

§ 487.

Hvor der gives Udlæg i fast Ejendom, uden at der tillige gives Udlæg i dens Frugter og Indtægter, forbliver den indtil Tvangsauktionen i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne findes at odelægge eller forringe Ejendommen, i hvilket Tilfælde den kan sættes under en af Fogden valgt Mands Bestyrelse.

Udlægsforretningen må for at kunne gjøres gjældende imod dem, der ved Retshandler måtte erhverve Rettigheder over Ejendommen, thinglæses ved dennes Værnething efter de om Pantsætning af fast Ejendom gjældende Regler.

§ 488.

Udlagt Løsøre må, når Udlægshaveren modsætter sig det, ikke forblive i Skyldnerens Besiddelse, medmindre denne stiller antagelig Sikkerhed for dets Tilstedeblivelse i uforringet Stand, men Udlægshaveren er i Almindelighed berettiget til at tage udlagt Løsøre i sin Bevaring dog, hvis det Udlagtes Værdi betydeligt overstiger hans Fordring, kun imod Sikkerhedsstillelse.

Hvor udlagt Løsøre ikke lades tilbage i Skyldnernes Besiddelse, og det heller ikke tages i Forvaring af Udlægshaveren, enten fordi denne ikke ifølge ovenstående Regel har Ret dertil, eller fordi han ikke vil påtage sig dets Bevaring, har Fogden at træffe de fornødne Foranstaltninger til det Udlagtes Bevaring på Domfældtes Bekostning.

§ 489.

Når Gjældsbreve udlægges til Forauktionering, må de forsynes med en Påtegning om Udlæget, hvis dette skal kunne gjøres gjældende imod Trediemand, der senere i god Tro

har fået Gjælds brevet overbraget til Ejendom eller Pant, eller imod Skyldneren, der senere i god Tro har ydet Betaling på Kapitalen til den, hos hvem Udlæget er sket, mod Kvittering på eller Udlevering af Gjælds brevet.

Hvor der gjøres Udlæg i Fordringer af anden Beskaffenhed, må der meddeles Skyldneren Underretning herom, da denne i Mangel heraf befries ved i god Tro at betale til den, hos hvem Udlæget er sket. Det Samme gjælder for Skyldneren efter et Gjælds brev for Rentebetalings Vedkommende.

§ 490.

Kan den Ting, hvori Udlæg gjøres, ikke overleveres til Udlægshaveren eller den Mand, som efter Fogdens Bestemmelse stal have den i Bevaring, på Grund af Trediemands Ret til at besidde Tingen, bliver det efter Omstændighederne ifølge Udlægshaverens Begjæring af Fogden at tilkjendegive vedkommende Tredicmand, at Skyldneren ikke er beføjet til at modtage Tingen, når Trediemands Ret til dens Besiddelse ophører.

§ 491.

Når de i de foregående Paragrafer foreskrevne Bestemmelser ere iagttagne, kan den Ret til efter lovlig Omgang at fyldestgøres af det Udlagte, som Udlæget giver, ikke betages Udlægshaveren hverken ved Skyldnerens påfølgende Død eller Konkurs eller ved senere af andre Kreditorer iværksat Udlæg, ligesom Skyldneren ej heller ved senere Retshandler gyldige« kan overdrage Trediemand nogen mod Udlægshaverens Ret stridende Rettighed over det Udlagte.

Dog taber Udlægshaveren i Løsøre, som er forblevet i Skyldnerens Besiddelse, sin af Udlæget flydende Sikkerhedsret overfor Skyldnerens Kreditorer i Tilfælde af Konkurs eller senere Udlæg, når han ikke inden 12 Uger efter Udlægsforretningens Slutning skrider til Tvangsauktion, eller under en Gjenoplægelse af Fogedforretningen får det Udlagte bragt ud af Skyldnerens Besiddelse, medmindre han ved Retsmidlers Anvendelse eller Trediemands Ret har været hindret i at fremme Tvangssalget.

§ 492.

Viser den stedfundne Tvangsauktion, at Udlægshaveren ikke bliver fyldestgjort af det Udlagte, eller kan en Udlægshaver, der ikke har fået tilstrækkeligt Udlæg til at dække hans Fordring, senere påvise Gods, hvori der kan gjøres Exekution, er han berettiget til at forlange Exekutionsforretningen gjenoptaget og fortsat efter de ovenfor givne Regler. Omvendt er den, hos hvem Udlæget er sket, berettiget til at begjære Forretningen gjenoptaget og det skete Udlæg i det Hele eller for en Del hævet, når den Fordring, hvorfor det er gjort, i det Hele eller for en Del måtte være bleven betalt, efterat Udlæget er sket.

Ligeledes kan Fogden efter Domhaverens Begjæring gjenoptage Exekutionsforretningen og træffe ny Bestemmelse om Bevaringen og Administrationen af det Udlagte, når Tiden, som vil hengå forinden Auktionen, betydeligt vil blive forlænget på Grund af Retsmidlers Anvendelse imod Udlægsforretningen, eller når Domfældtes Forhold med Hensyn til udlagt Gods, som er forbleven i hans Besiddelse, giver Anledning dertil, eller når Bekosteligheden ved det Udlagtes Bevaring eller lignende Grunde opfordre dertil.

§ 493.

Også i andre Tilfælde end de i § 492, jfr. § 491 2det Stykke, nævnte kan Exekutionsforretningen gjenoptages efter Begiæring af Trediemand eller en af Parterne, når alle Vedkommende samtykke deri.

§ 494.

Imod den sluttede Exekutionsforretning kan der anvendes Retsmidler i Henhold til de nærmere Bestemmelser herom i dette Afsnits Kapitel V.

Imod Kjendelser, der afsiges af Fogden, kan der først anvendes Retsmidler, efterat hele Exekutionsforretningen er sluttet.

§ 495.

Retsmidler imod Exekutionsforretningen må i Reglen anvendes inden 4 Uger, efterat Exekutionsforretningen er endelig sluttet. Efter Udløbet af denne Frist kan Exekutionsforret-

ningen ikke svækkes, undtagen hvor den i det Hele eller for en Del kan bringes til at bortfalde som en Følge af, at Exekutionsgrundlaget på lovlig Måde tilintetgjøres eller forandres.

Dog kan Landsrettens Formand efter et fra vedkommende Part indgivet skriftligt Andragende, hvormed de fornødne Oplysninger må følge, tillade, at Exekutionsforretningen angribes ved Retsmidler inden et Års Forløb, når ganske særegne Omstændigheder retfærdiggjøre, at Parten ikke i rette Tid har gjort Retsmidler gjældende.